



EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.7.2013
SWD(2013) 264 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

K PREDLOGU DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o paketnih potovanjih in pomoči pri organizaciji potovanja, spremembi Uredbe (ES)
št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi
Direktive Sveta 90/314/EGS**

{COM(2013) 512 final}
{SWD(2013) 263 final}
{SWD(2013) 266 final}

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

K PREDLOGU DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o paketnih potovanjih in pomoči pri organizaciji potovanja, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS

1. UVOD

1.1. Okvir politike

Trg potovanj ima osrednjo vlogo v današnjem evropskem gospodarstvu.

Ključna naloga Evropske unije je ustvariti regulativni okvir, ki zagotavlja zadostno varstvo potrošnikov, da lahko ti brez skrbi kupijo počitniška potovanja kjer koli v Uniji. Hkrati je treba zagotoviti enake pogoje za vse potovalne agencije, da se poveča konkurenca na trgu.

Sprejetje direktive o paketnem potovanju leta 1990 je občutno prispevalo k razvoju enotnega trga za pomemben del trga potovanj in evropskim potnikom zagotovilo pomembne pravice. Vendar je zaradi razvoja interneta in priljubljenosti novih načinov kupovanja počitniških potovanj uporaba direktive za vse te nove potovalne proizvode postala negotova.

Tako industrija kot tudi potrošniške organizacije so že večkrat zahtevale posodobitev direktive o paketnem potovanju. Revizija direktive o paketnem potovanju je poleg tega izrecno predvidena v Evropski agendi za potrošnike in omenjena v Prilogi II k Aktu za enotni trg II.

1.2. Opredelitev pojmov

- **Samostojni potovalni aranžmaji** – potovalne storitve, kot so letalske vozovnice, nastanitev ali najem avtomobila, ki so kupljene kot samostojen proizvod, tj. ločeno, in niso na voljo v kombinaciji z drugimi turističnimi storitvami, tudi če potnik uporablja več potovalnih storitev za isto potovanje ali počitnice.
- **Vnaprej dogovorjen paket** – kombinacija potovalnih storitev, ki jo organizator vnaprej sestavi in vsebuje vsaj dve od naslednjih storitev: (1) prevoz potnikov, (2) nastanitev in (3) druge turistične storitve, ki niso povezane s prevozom ali nastanitvijo potnikov in predstavljajo znaten del paketa (npr. najem avtomobila).
- **Kombinirani potovalni aranžmaji**¹ – kombinacije potovalnih storitev, kjer sta vsaj dve od zgoraj navedenih storitev, kot so letalske vozovnice, prenočitve v hotelih ali najem avtomobila, kupljeni za eno potovanje ali počitnice bodisi od istega ponudnika bodisi od več ponudnikov, ki uporabljajo procese za pomoč pri rezervaciji, in kjer lahko kupec izbere ustrezne potovalne storitve v skladu s svojimi željami (kupcu prilagojeni aranžmaji). V nasprotju z vnaprej dogovorjenimi potovalnimi paketi so kombinirani potovalni aranžmaji po značaju dinamični in jih je mogoče razdeliti v dve glavni podkategoriji:

¹ V industriji se kombinirani potovalni aranžmaji pogosto imenujejo dinamični turistični paketi. Izraz kombinirani potovalni aranžmaji je torej sinonim za dinamične turistične pakete in se v dokumentu uporablja izmenično, zlasti tam, kjer so navedeni rezultati Študije o škodi za potrošnika na področju dinamičnih turističnih paketov.

- **turistični paketi „enega gospodarskega subjekta“:** potrošniki lahko vsebino potovanja ali počitnic prilagodijo svojim potrebam na eni spletni strani ali pri enem agentu v potovalni agenciji, pri tem pa lahko v celotnem procesu rezervacije prosto izbirajo posamezne dele potovanja. Te potovalne aranžmaje sestavi en gospodarski subjekt (vključno na zahtevo potnika) in jih ponuja ali prodaja na način, značilen za turistične pakete, npr.:
 - ponujajo, prodajajo ali zaračunajo se po skupni ceni,
 - prodajo se v istem procesu rezervacije,
 - zajete so v eni pogodbi ali
 - oglašujejo ali prodajajo se pod nazivom „turistični paket“ ali podobnim nazivom;
- **turistični paketi več gospodarskih subjektov:**
 - turistični paketi „več gospodarskih subjektov“: razlika med „turističnim paketom več gospodarskih subjektov“ in „turističnim paketom enega gospodarskega subjekta“ je, da prvega sestavi več gospodarskih subjektov/ in aranžma ima **vsaj eno od značilnosti turističnih paketov**, ki so navedene pod točko „turistični paketi enega gospodarskega subjekta“, vključno s primeri, ko si gospodarski subjekti med sabo posredujejo potnikovo ime ali podatke, potrebne za dokončanje rezervacije, najpozneje takrat, ko je rezervacija prve storitve potrjena;
 - storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja so kombinacije potovalnih storitev, pri katerih en gospodarski subjekt na ciljno usmerjen način spodbudi nakup potovalnih storitev drugega gospodarskega subjekta med enkratnim obiskom prodajnega mesta ali prek povezanih postopkov spletne rezervacije. V takih primerih potrošniki sklenejo ločene pogodbe z ustreznimi izvajalci storitev in pri tem ni nobenih elementov, značilnih za paket (glej zgoraj).

1.3. Posvetovanje in strokovno znanje

Komisija je organizirala dve javni posvetovanji (leta 2008 in 2009) in več delavnic za zainteresirane strani (v letih 2009, 2010 in 2012). GD JUST je poleg tega vzpostavil stike z ustreznimi službami prek usmerjevalne skupine za oceno učinka, ki je bila prvič sklicana junija 2009 in se je sestala trikrat.

1.4. Posebne značilnosti turističnih paketov in sedanji pravni okvir

Čeprav nekatera horizontalna pravila o varstvu potrošnikov veljajo tudi za pogodbe o turističnem paketu, ne urejajo posebnih vidikov, ki so z njimi povezani, kot so obveznosti v zvezi z informacijami o načrtu potovanja, opredelitev odgovornosti v primeru težav pri izvajanju potovanja in obvezne zahteve glede varstva v primeru insolventnosti. Uredbe o pravicah potnikov določajo posebne pravice potnikov samo v zvezi s prevoznimi storitvami, ne pa v zvezi s kombinacijami različnih turističnih storitev.

2. OPREDELITEV PROBLEMA

Direktiva o paketnem potovanju je dolgo časa dobro delovala in ustvarjala svoj lastni trg. Vendar je zaradi naraščajočega trenda v smeri spletnega kupovanja potovanj njeno področje uporabe postalo nejasno in zastarelo. Zato podjetja na notranjem trgu ne morejo več enakopravno konkurirati in se soočajo z ovirami pri čezmejni širitvi svojih dejavnosti.

Zastarelo področje uporabe direktive je vir znatne škode za potrošnike, ki pogosto kupujejo nezaščitena potovanja pod vtisom, da so zaščitena. Druge zastarele in nejasne določbe sedanje direktive ustvarjajo nepotrebne stroške za podjetja in potrošnike.

2.1. Ozadje opredelitve problema – spremembe na trgu potovanj

Leta 2011 je imelo 73 % gospodinjstev v EU dostop do interneta. Skoraj dve tretjini državljanov EU uporablja internet vsaj enkrat na teden. Več kot polovica uporabnikov interneta je „rednih uporabnikov“, ki po internetu brskajo vsak dan ali skoraj vsak dan. Potovalne storitve so najbolj priljubljene med kategorijami, ki se kupujejo preko spleta.

Internet je spremenil način, na katerega potrošniki organizirajo svoje počitnice. Kombinirani potovalni aranžmaji so v porastu: podatki kažejo, da jih je 23 % državljanov EU že kupilo, vendar so številke bistveno višje za Irsko (46 %), Švedsko (44 %), Italijo (36 %) in Slovenijo (42 %).

2.2. Ključne težave, s katerimi se soočajo podjetja

2.2.1. Odsotnost enakovrednejših konkurenčnih pogojev

Spremembe na trgu so ustvarile razmere, v katerih morajo podjetja, ki jih zajema direktiva o paketnem potovanju, spoštovati drugačna pravila in imajo drugačne stroške kot tista podjetja, ki niso zajeta v direktivi o paketnem potovanju ali se sama ne štejejo za zajeta v njej, čeprav tekmujejo za iste stranke. Povprečni stroški usklajevanja za podjetja so ocenjeni na 10,5–12,5 EUR na turistični paket.

2.2.2. Nepotrebni/neupravičeni stroški usklajevanja

Nekatere določbe Direktive so postale zastarele ali kako drugače ustvarjajo nepotrebno breme za podjetja. To velja zlasti za zastarele zahteve glede informacij (npr. posebne zahteve za kataloge ali rezervacije v zadnjem trenutku), pomanjkanje omejitev odgovornosti organizatorja v primerih, ko povratnega potovanja zaradi višje sile ni mogoče zagotoviti v skladu z načrtom, ter za podvajanje stroškov za poslovna potovanja, ki jih organizirajo družbe za organizacijo potovanj (Travel Management Companies, kjer navedene družbe zagotavljajo podobno raven varstva kot direktiva o paketnem potovanju).

2.2.3. Pravne razlike med državami članicami, ki ovirajo čezmejno trgovino

Sedanja direktiva temelji na minimalni uskladitvi, to pa je ustvarilo pravne razlike med državami članicami. Ta razdrobljenost ustvarja dodatne stroške usklajevanja za podjetja, ki želijo trgovati čez mejo (2 EUR na turistični paket, kar pomeni, da morajo takšna podjetja plačevati 12,5 EUR–14,5 EUR na turistični paket), in sicer ti stroški nastajajo zaradi različnih zahtev glede informacij, različnega obsega pravil o varstvu in razlik v shemah zaščite glede varstva v primeru insolventnosti skupaj s pomanjkanjem vzajemnega priznavanja ter zaradi različnih nacionalnih pravil o odgovornosti različnih strani.

2.3. Ključne težave potrošnikov

2.3.1. Škoda, ki jo utrpijo uporabniki kombiniranih potovalnih aranžmajev

Študija o škodi za potrošnike je letno osebno škodo za potrošnika v zvezi s kombiniranimi potovalnimi aranžmaji v državah EU 27 ocenila na več kot 1 milijardo EUR neto (tj. po odštetju odškodnin). To je posledica dejstva, da so težave v zvezi s kombiniranimi potovalnimi aranžmaji bolj pogoste in v povprečju povzročajo večjo škodo kot težave, povezane z vnaprej dogovorjenimi paketi. Insolventnost organizatorja ali ponudnika storitev lahko še posebej škoduje potrošnikom. Potrošniki pogosto težko razumejo, ali je kombinirani potovalni aranžma, ki so ga kupili s pomočjo gospodarskega subjekta, zaščiten ali ne. Dejansko je 67 % potrošnikov, ki so kupili kombinirane potovalne aranžmaje s pomočjo

posrednika, pri čemer so plačali več različnim družbam, napačno mislilo, da bodo v primeru stečaja ene od teh družb dobili povračilo. Ta zmeda lahko povzroči znatno škodo, zlasti takrat, ko potrošniki ugotovijo, da niso zaščiteni, šele ko njihova potovalna agencija propade in obtičijo v tujini ali ne morejo dobiti nazaj svojega denarja.

2.3.2. Škoda za potrošnike, ki izvira iz nejasnih in zastarelih pravil

Do neke mere utrpijo škodo tudi tisti, ki kupujejo „zaščitene“ vnaprej dogovorjene pakete. To je posledica dejstva, da nekatere določbe direktive niso dovolj jasne, so zastarele ali pa ne izpolnjujejo razumnih pričakovanj današnjih potrošnikov. To velja predvsem za negotova pravila o odgovornosti, negotovosti v zvezi s cenami, odsotnost pravice do preklica in zapleten dostop do pravnega varstva.

2.4. Trenutno stanje – izhodiščni scenarij

Brez dodatne javne intervencije bi opredeljene težave še naprej obstajale. Na dolgi rok bi se verjetno povečale zaradi vse večje priljubljenosti interneta in kombiniranih potovalnih aranžmajev.

2.5. Ima Unija pravico ukrepati?

Pravna podlaga za ukrepanje EU je člen 114 Pogodbe, ki določa, da „Evropski parlament in Svet [...] sprejmeta ukrepe za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.“ Člen 114(3) poleg tega določa, da ima Komisija „v svojih predlogih iz odstavka 1, ki zadevajo zdravje, varnost, varstvo okolja in varstvo potrošnikov, za izhodišče visoko raven varstva, pri čemer zlasti upošteva nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev.“

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja krepitve varstva potrošnikov, če morajo hkrati odpravljati pravno razdrobljenost in izkrivljanje konkurence na notranjem trgu.

3. CILJI POLITIKE

Splošna cilja sta prispevati k boljšemu delovanju notranjega trga sektorja turističnih paketov in doseči visoko raven varstva potrošnikov v tem sektorju.

4. MOŽNOSTI POLITIKE

4.1. Ugotovljene možnosti politike

- 1. možnost – nobenih sprememb – izhodiščni scenarij (MP1)
- 2. možnost – smernice (MP2)
- 3. možnost – znak „turistični paket“ (podmožnost A) in/ali zahteva, da morajo gospodarski subjekti, ki za plačilo ponujajo pomoč pri organizaciji potovanja, navesti, da zadevne storitve ne pomenijo turističnega paketa – tako imenovana izjava o omejitvi odgovornosti „To ni turistični paket“ (podmožnost B) (MP3)
- 4. možnost – razveljavitev direktive in samourejanje (MP4)
- 5. možnost – posodobitev direktive in področje uporabe pri turističnem paketu „enega gospodarskega subjekta“ (MP5)

MP5 vključuje revizijo sedanje direktive o paketnem potovanju in pojasnitev njenega področja uporabe z izrecno vključitvijo potovalnih paketov enega gospodarskega subjekta ter posodobitev in izboljšanje več določb.

- 6. možnost – postopen pristop – posodobitev direktive ter področje uporabe pri turističnih paketih „enega gospodarskega subjekta“ in „več gospodarskih

subjektov“, pri čemer se za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja uporablja manj stroga ureditev (MP6)

Ta možnost vključuje MP5 (vse predlagane ukrepe politike), dopolnjeno z razširitvijo področja uporabe direktive o paketnem potovanju s postopnim pristopom:

- za turistične pakete „več gospodarskih subjektov“, tj. vse „nove turistične pakete“, bi veljala ista ureditev kot za vnaprej dogovorjene pakete (vključno s polno odgovornostjo za izvedbo turističnega paketa in obveznostjo za zagotovitev varstva v primeru insolventnosti),
- za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja bi veljala manj stroga ureditev, omejena na varstvo v primeru insolventnosti in obveznost, da se jasno in vidno navede, da je vsak ponudnik storitev izključno pogodbeno odgovoren za izvedbo svojih storitev (možnost politike 3B).

- **7. možnost – posodobitev direktive in zajetje turističnih paketov „enega gospodarskega subjekta“ in vseh turističnih paketov „več gospodarskih subjektov“ (MP7)**

Ta možnost vključuje MP5 in MP6 ter hkrati zagotavlja, da za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja veljajo vse zahteve iz direktive o paketnem potovanju. To pomeni, da bi vse obveznosti in odgovornosti veljale tudi za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja.

- **8. možnost – „Direktiva o potovanjih“ (MP8)**

Ta možnost vključuje MP7, dopolnjeno z razširitvijo področja uporabe direktive na vse samostojne potovalne aranžmaje. Ta možnost bi načeloma zagotovila, da ista pravila veljajo za vse potovalne storitve, ne glede na to, ali se izdelek ponuja/kupi kot del turističnega paketa ali kot samostojen proizvod.

4.2. Izločene možnosti politike

Predlaga se, da se MP8 izloči, saj je mogoče večino najbolj pogostih težav potrošnikov v zvezi s samostojnimi potovalnimi aranžmaji odpraviti v okviru obstoječe horizontalne zakonodaje, če se ta ustrezno izvaja na nacionalni ravni.

5. OCENA UČINKOV

5.1. Ocena MP2 – smernice

Ta MP vključuje ohranitev direktive o paketnem potovanju v njeni sedanjí obliki in pripravo smernic. Do neke mere bi lahko povečala regulativno jasnost za podjetja in potrošnike. V primerjavi z izhodiščnim scenarijem bi lahko ta možnost prek boljšega izvajanja direktive o paketnem potovanju s strani podjetij in strožjega izvajanja držav članic prinesla zelo majhno zmanjšanje škode za potrošnike. Vendar so te prednosti negotove, ker smernice po pravilu niso pravno zavezujoče.

5.2. Ocena MP3 – znak „turistični paket“ (MP3 A) in/ali izjava o omejitvi odgovornosti „To ni turistični paket“ (MP3 B), možnost kot dodatek k drugim možnostim politike

Ker bi se vedno več potrošnikov zavedalo, da se enak znak uporablja po vsej EU, bi MP3 A verjetno omogočila pravičnejšo konkurenco med različnimi udeleženci na trgu in tako okrepila delovanje notranjega trga. Znak bi lahko zmanjšal škodo za potrošnike, saj bi lahko potrošniki sprejemali premišljene odločitve na podlagi prejetih informacij. Pričakuje se, da bo izjava o omejitvi odgovornosti (MP3 B) bolj učinkovita kot znak „turistični paket“, saj bi

negativne informacije opozarjale potrošnike, ki bi sicer morda kupili nezaščitene potovalne aranžmaje pod napačnim vtisom, da so zaščiteni. Stroški usklajevanja za podjetja, ki bi nastali zaradi te možnosti politike, so omejeni na enkratne ocenjene povprečne stroške v višini 500 EUR na podjetje.

5.3. Ocena MP4 – razveljavitev direktive

Razveljavitev direktive bi lahko zmanjšala stroške usklajevanja in administrativne stroške podjetij za 10,5 EUR–12,5 EUR na turistični paket, zaradi česar bi se cene za potrošnike teoretično znižale. Vendar bi bile te prednosti odvisne od pripravljenosti držav članic, da razveljavijo svojo nacionalno zakonodajo. Večina držav članic pa bo verjetno ohranila varstvo potrošnikov na področju turističnih paketov. Zato bi lahko ta MP poleg tega povečala razdrobljenost notranjega trga.

5.4. Ocena MP5 – posodobitev direktive in področje uporabe pri turističnem paketu „enega gospodarskega subjekta“

MP5 bi prispevala k boljšemu delovanju notranjega trga sektorja turističnih paketov, saj bi odpravila pravno razdrobljenost in zagotovila enake možnosti za udeležence na trgu. Odpravila bi tudi nekatere neupravičene stroške usklajevanja, npr. tiste v zvezi s pravili za kataloge. Vendar bi se povečali stroški usklajevanja za nove turistične pakete enega gospodarskega subjekta, ki bi bili po novem zajeti v direktivi o paketnem potovanju. Ob predpostavki, da je 50 % turističnih paketov enega gospodarskega subjekta že zajetih v sedanji direktivi o paketnem potovanju, bi dodatni stroški usklajevanja znašali 335–424 milijonov EUR (nizka ocena stroškov usklajevanja na turistični paket je 7,5 EUR, visoka pa 9,5 EUR). Ti dodatni stroški usklajevanja za industrijo bodo (vsaj delno) izravnani:

- z zmanjšanjem upravnih stroškov (395 milijonov EUR),
- s prihranki zaradi izključitve poslovnih potovanj, ki jih organizirajo družbe za organizacijo potovanj, iz področja uporabe direktive, in sicer bi ti prihranki znašali med 60 in 76 milijonov EUR (nizka ocena stroškov usklajevanja na turistični paket je 7,5 EUR, visoka pa 9,5 EUR),
- z vzajemnim priznavanjem varstva v primeru insolventnosti,
- z uvedbo omejitve (število dni) za zagotovitev nadomestnih ureditev v primeru dolgotrajnih dogodkov višje sile.

Ker bi bilo v področje uporabe direktive o paketnem potovanju zajetih več turističnih paketov „enega gospodarskega subjekta“ (ta možnost bi zajela približno 40 % počitniških potovanj) in bi se pojasnila določena pravila, bi se škoda za potrošnike zmanjšala za 348 milijonov EUR, če bi direktiva o paketnem potovanju zajela nadaljnjih 50 % turističnih paketov „enega gospodarskega subjekta“.

5.5. Ocena MP6 – postopen pristop – posodobitev direktive ter področje uporabe pri turističnih paketih „enega gospodarskega subjekta“ in „več gospodarskih subjektov“, pri čemer se za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja uporablja manj stroga ureditev

V primerjavi z MP5 bi ta možnost dodatno prispevala k boljšemu delovanju notranjega trga sektorja turističnih paketov, odpravila pravno razdrobljenost in zagotovila enake možnosti za udeležence na trgu. Skupne dodatne stroške usklajevanja je mogoče oceniti na 528–654 milijonov EUR na leto (nizka ocena stroškov usklajevanja na turističnih paket je 7,5 EUR, visoka pa 9,5 EUR).

Uvedba izključne obveznosti, da se za storitve „več gospodarskih subjektov“ v pomoč pri organizaciji potovanja navede, da ti aranžmaji niso turistični paket, in da se zagotovi varstvo v primeru insolventnosti, bi povečala preglednost za potrošnike in zagotovila pravično konkurenco, hkrati pa bi preprečila nastanek neupravičenih stroškov v zvezi z vsemi obveznostmi, ki veljajo za turistične pakete.

Ta manj stroga ureditev bi koristila predvsem malim in srednje velikim podjetjem, ki trenutno prodajajo turistične pakete „več gospodarskih subjektov“ in turistične pakete „enega gospodarskega subjekta“, saj bi težko krili odgovornost za izvedbo vseh storitev, ki naj bi jih zagotovili različni gospodarski subjekti. Ta podjetja bi lahko prilagodila svoje poslovne dejavnosti tako, da bi zanje veljale le nekatere zahteve iz direktive o paketnem potovanju (varstvo v primeru insolventnosti in obveznost, da potrošnike seznanijo z izjavo o omejitvi odgovornosti „To ni turistični paket“). Nemogoče je natančno določiti, koliko podjetij bi to storilo. Vendar pa je mogoče ob predpostavki, da se bo v prihodnosti 25 % turističnih paketov enega „gospodarskega subjekta“ in 50 % turističnih paketov „več gospodarskih subjektov“ prodajalo kot storitve v pomoč pri organizaciji potovanja, skupne dodatne letne stroške usklajevanja v okviru MP6 oceniti na 386–444 milijone EUR (nizka ocena stroškov usklajevanja na turistični paket je 7,5 EUR, visoka pa 9,5 EUR).

Ker bi bilo v področje uporabe direktive o paketnem potovanju zajetih več turističnih paketov, je razumno oceniti, da bi se letna škoda za potrošnike zmanjšala za 508 milijonov EUR. Ob istih predpostavkah kot zgoraj, tj. da bi nekateri gospodarski subjekti prilagodili svoje poslovne modele in ne bi več prodajali turističnih paketov, pa je celotno zmanjšanje letne škode za potrošnike mogoče oceniti na 430 milijonov EUR. Poleg tega bi izjava o omejitvi odgovornosti „To ni turistični paket“ potrošnikom omogočila sprejemanje premišljenih odločitev na podlagi posredovanih informacij.

5.6. Ocena MP7 – posodobitev direktive in zajetje turističnih paketov „enega gospodarskega subjekta“ in vseh turističnih paketov „več gospodarskih subjektov“

Podobno kot MP6 bi ta možnost prispevala k boljšemu delovanju notranjega trga sektorja turističnih paketov. Vendar pa bi ta možnost z razširitvijo območja uporabe na vse potovalne aranžmaje več gospodarskih subjektov in določitvijo, da zanje veljajo vse obveznosti iz direktive o paketnem potovanju, ustvarila nesorazmerne in nepoštene stroške za podjetja, ki delujejo le kot posredniki, saj ta podjetja morda ne bi mogla jamčiti za izvedbo vseh storitev, vključenih v potovalno kombinacijo. Dodatne stroške usklajevanja je mogoče oceniti na 610–773 milijonov EUR na leto (nizka ocena stroškov usklajevanja na turistični paket je 7,5 EUR, visoka pa 9,5 EUR). Ta MP bi dodatno povečala število potrošnikov, zaščiteneh z direktivo o paketnem potovanju, in zmanjšala letno škodo za potrošnike za 593 milijonov EUR.

6. PRIMERJAVA MOŽNOSTI

Možnost politike 6, tj. „postopen pristop“, vključno s podmožnostjo 3B, ima več prednosti kot druge MP. Dejansko izpolnjuje navedene cilje politike, saj bi ustvarila enake možnosti za vse udeležence in hkrati zagotovila, da bodo stroški usklajevanja za nove udeležence, ki jih bo zajela spremenjena direktiva, razumni. Ta možnost poleg tega zagotavlja manj strogo ureditev, ki bo koristila zlasti malim in srednje velikim podjetjem ter mikropodjetjem, ki bi bila sicer lahko v slabem položaju, ker bi morala prevzeti odgovornost za različne storitve, vključene v potovalni kombinaciji. MP6 bi bistveno zmanjšala škodo za potrošnike, saj bi razširila področje uporabe direktive in tako zagotovila varstvo v primeru insolventnosti za vse vrste kombiniranih potovalnih aranžmajev, pojasnila določena zastarela in nejasna pravila sedanje direktive ter povečala preglednost informacij, posredovanih potrošnikom. Dosegla bi

pravično ravnotežje med interesi podjetij in potrošnikov, saj bi obravnavala samo tiste situacije, v katerih lahko potrošnik iz konkretnih elementov razbere, da kupuje turistični paket, hkrati pa bi za situacije, v katerih je povezava med ponujenimi storitvami manj opazna, uvedla „manj strogo ureditev“, ki bi vključevala samo nekaj zahtev iz direktive o paketnem potovanju (zaščito v primeru insolventnosti in obveznosti glede informacij).

7. SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

Postopek spremljanja in vrednotenja mora biti osredotočen na cilje, določene v opredelitvi problema. Poročilo o uporabi direktive je treba predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje pet let po roku za prenos.